

Paulius kalba tautai

***Pagrindiniai eilutės: „Jis tarė: „Mūsų tėvų
Dievas tave išrinko, kad pažintum jo valią,
pamatytum Tą Teisųjį ir išgirstum jo balsą. Nes
tu būsi jo liudytojas visiems žmonėms apie tai,
ką matei ir girdėjai.““
Apaštalų darbai 22:14, 15***

***Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Apaštalų darbai 22:1–21***

Šios dienos pamokoje girdime, kaip apaštalas Paulius Jeruzalėje savo žydų broliams pasakoja apie savo atsivertimą į Kristų kelyje į Damaską. Dievo pasirinkimas – Saulius iš Tarso, kurio vardas vėliau buvo pakeistas į Paulių, – tuo metu, kai tai įvyko, sukėlė sumaištį Viešpaties mokiniams. Tarp ankstyvosios Bažnyčios vadovų ir Sauliaus vyravo atviras priešiškusis, nes jie jį pažinojo tik kaip krikščionių persekiotoją. Jie nesuvokė, kad jo gimtinė, išsilavinimas ir kilmė parengė jį ypatingai misijai pagonims. Jis buvo Romos pilietis, gerai išsilavinęs, giliai tikintis ir kilęs iš fariziejų šeimos. Jis uoliai laikėsi Įstatymo ir Dievo pažadų Izraeliui. (Apaštalų darbai 26:2–5; Filipiečiams 3:4–6) Jis nebuvo blogas, kaip jį suprantamai vertino ankstyvoji Bažnyčia, bet savo veiksmais buvo nuoširdus ir pamaldus. Tikėdamas, kad krikščionys priešinasi Mozės įstatymui, Saulius juos persekiojo sąžiningai.

Kadangi Paulius buvo nuoširdus, bet dvasiškai aklas, Viešpats jį sustabdė, kad jis galėtų pakeisti savo kelią. Jo uolumas buvo nukreiptas nuo bažnyčios persekiojimo į tarnystę Kristui ir jo pasekėjams. Tai nebuvo sugadinto žmogaus atsivertimas, bet sąžiningo žmogaus pataisymas. Dievas dabar ketino jį paskirti kaip idealiai tinkamą asmenį skelbti Evangelijos žinią tiek žydams, tiek pagonims.

Dievas niekam nepriverčia tikėti, bet atveria savo Tiesą nuoširdžioms širdims. Saulius klydo savo sprendimuose, bet jo ketinimai buvo teisingi, todėl Viešpats atvėrė jam akis. Paulius pasakojo, kad kelyje į Damaską jį apgaubė ryškus šviesos spindulys iš dangaus, ir jis nukrito apakęs. Tada jis išgirdo: „Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?“ Kai jis paklausė, kas kalba, atskambėjo atsakymas: „Aš esu Jėzus iš Nazareto, kurį tu persekioji.“ (Apaštalų darbai 22:6–8) Tai rodo, kaip glaudžiai Kristus tapatinasi su savo tauta. Persekioti juos reiškia persekioti Jį. Ši Tiesa turėtų vadovauti mūsų elgesiui kiekvieno Kristaus kūno nario atžvilgiu.

Saulius tuoj pat paklausė: „Ką man daryti, Viešpatie?“ (Apaštalų darbai 22:10) Tai buvo visiškas jo valios atsidavimas. Vos tik supratęs tiesą apie Kristų, jis buvo pasiruošęs atiduoti Jam savo gyvybę. Toks pat atsakas turėtų būti būdingas ir šiandieniniams tikintiesiems. Tie, kurie kadaise buvo apakinti klaidos, bet vis dėlto nuoširdūs, turėtų atsakyti į Tiesą dėkingumu, uolumu ir tarnystės gyvenimu.

Viešpats pasiuntė Saulių į Damaską, kur Ananijas, gerbiamas ir pamaldus mokinys, sužinojo, kad šis naujai atsivertęs žmogus buvo specialiai išrinktas

skelbti Kristaus vardą pagonims, karaliams ir Izraeliui – ir kentėti dėl to pašaukimo. Saulius nematė Kristaus visoje jo dieviškoje šlovėje, bet pamatė pakankamai, kad su „“ tikrumu žinotų, jog Jėzus buvo prikeltas ir pašlovintas. (Apaštalų darbai 22:11–13) Būtent Ananijas ištarė Sauliui šiandienos pagrindinių eilučių žodžius, nukreipdamas jį į misiją skelbti Evangelijos žinią kaip „liudytoją visiems žmonėms“.

Paulius buvo ištikimas to, ką matė ir girdėjo, liudytojas. Taip pat turėtų būti ir su mumis. Pirmiausia patys turime suprasti Tiesą, kad galėtume ją ištikimai dalytis su kitais. Kaip ir Paulius, pasitikėkime Dievo valia, liudydami Evangelijos žinią.